

cióra alkalmas, ritka plaszticitású orgánium, amely mint csillogó jelmez, mint külön dísz járul alakításaihoz. Ünnepi jelentőségű est, amelyen ez a ritka hang fölcsendül a színpadon és ezt az ünnepi jelentőséget átérzi a magyar közönség is, valahányszor Moissi Budapestre jött. Nálunk többször vendégszerepelt Reinhardt Miksa társulatával, majd önállóan is fellépett 1918. jún. 18-án a Városi Színházban, »Hamlet«-ben. 1924-ben a Zeneakadémián szerepelt, majd 1925. április 20-án a bécsi Deutsches Volkstheaterrel vendégszerepelt a Vígszínházban, 1926. máj. 27-én, majd 1927. jún. 13-án a Fővárosi Operett Színházban lépett fel a bécsi Kammerspiele együttesével.

Moldován Gergely, egyetemi tanár, színműíró, sz. 1845. márc. 12-én, Szamosújvárott, megh. 1930. júl. 6-án, Kolozsvárott. Tanulmányait Kolozsvárott végezte, ahol később a tudományegyetem bölcsészeti dékánja, majd rektora volt. Írói munkásságának legjava részét publicisztikai tevékenysége foglalja le. Sok újságcikkben kelt sikra bátor, meggyőző erejű szóval a román törekvések és a magyarság nemzeti érdekeinek összeegyeztetéséért. Színművei: »Szép Iliána«, népszű 3 felv. Kolozsvár, 1878. »A falu ládája«, népszű. U. o. 1881. »Flórika szerelme«, népsz. U. o. 1900. márc. 3. A Népszínházban (Blaha Lujza felléptével) 1901. nov. 30.

Moldovány Iona, színésznő, sz. 1903. jan. 18-án, Bukarestben. Színpadra lépett 1924-ben.

Moldoványi Ilonka, színésznő, sz. 1898-ban, Bukarestben. Színpadra lépett 1920-ban.

Molière (molier): Jean Baptiste Poquelin, a legnagyobb francia vígjátékíró, sz. 1622. jan. 15-én, Párizsban, megh. 1673. febr. 17-én, u. o. Minden színművét lefordították magyar nyelvre (»Botcsinálta doktor«, »Dandin György«, »Fösvény«, »Kényeskedők«, »Kénytelen házasság«, »Mizantróp«, »Nők iskolája«, »Scapin csinyjei«, »Sganarelle«, »Tartuffe«, »Tudós nők« stb.) és azokat már a színészet bölcsőkorában bemutatták színpadjainkon. Első hazai előadásban színre került műve

a »Bourgeois gentilhomme«, magyar címe: »Fenhéjazó és maga sorsával meg nem elégedő embernek bolondsága«; előadták a jezsuiták egri gimnáziumában, 1769-ben. Pesten elsőtül »A tettetett beteg« c. vígjátéka került színre, 1792. máj. 14-én, Kelemen László fordításában. Műkedvelők 1789-ben Simai Kritóf fordításában előadták a »Mesterséges ravaszság« (L. o.) c. vígjátékát. Ugyancsak Simaitól való a »Zsugori, telhetetlen, fösvény ember« c. fordítás, amelyet később Kazinczy Ferenc »Fösvény« c. alatt (L. o.) ültetett át magyarra. Műveit magyarra fordította még: Kazinczy Gábor, Arvay Gergely, Döbrentei Gábor, Szász Károly, Paulay Ede, Kemény J., Berczik Árpád, Arany László, Almási Tihamér, Perényi J., Várad Antal, Márkus Miklós, dr. Hevesi Sándor, Gyóry Vilmos, Lévy József, Toldy László, Gabányi Árpád, Ivánfi Jenő, Gábor Andor stb. (Lásd az egyes fordítók és a színművek címszavait is.) A halhatatlan világhírű író halálának kétszázados évfordulója alkalmából 1873. febr. 17-én a Nemzeti Színházban a »Tudós nők«-et adták. Születése 300-ados évfordulóján, 1922. jan. 15-én magasztos ünnepi előadás volt a Nemzeti Színházban. Az ünnepi bevezető beszédet Rákosi Jenő mondotta. Utána következett Pekár Gyula: »Molière a királynak« c. vígjátéka, majd a »Tartuffe« került színre.

Molnár Ágoston (leveleki), szabolcsi nagybirtokos, sz. 1808-ban, megh. 1890. szept. 16-án, Leveleken, Szabolcs megyében. A magyar színügynek igaz, lelkes barátja volt, egész életén át rajongott a művészetért. A színészeket bőkezűen támogatta. — Neje Libera Gizella, énekesnő. (L. o.)

Molnár Albert (Szenci), protestáns vallási író, nyelvész és zoltárfordító, sz. 1574. aug. 30-án, Szencen, Pozsony m., megh. állítólag Kolozsvárt, 1633 körül. A külföldi egyetemeken tanult s az oppenheimi iskola igazgatója volt. Korának leg-híresebb nyelvtudósai közé tartozott; latin-magyar-görög szótárt, latinul egy magyar grammatikát és vallásos műveket írt; különösen híresek szent Dávid zoltárainak magyarra fordítása, melyek a pro-